RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 231.029 van 29 april 2015
in de zaak A. 210.436/XIV-36.093

In zake : Paul DE SAEDELEIR
wonende te 8280 Lebbeke
Hof Ter Varentstraat 17
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 oktober 2013, strekt tot de gedeeltelijke nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 8 augustus 2013 inzake het beroep tegen het uitblijven van een beslissing van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen binnen de termijn bedoeld in artikel 31, 2°, van de wapenwet.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 februari 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die verschijnt in persoon, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is houder van een Vlaamse sportschutterslicentie voor de wapencategorieën A-B-C-D-E.

3.2. Verzoeker bezit een aantal vuurwapens waarvoor hij op 17 november 2006 de hernieuwing van de vergunning aanvraagt zoals voorgeschreven in artikel 48, tweede lid, van de wapenwet. Als wettige reden voor het wapenbezit voert hij sportief en recreatief schieten aan. Het gaat om vergunningen voor de volgende wapens:

Type	Merk — benaming	Kaliber	Serienummer
Karabijn	Feinwerkbau 2700	.22	15418
Pistool	Sig Sauer P226 X-Five	9mm	U732840
Pistool	FN	7,65mm	510774
Pistool	Glock 19	9mm	DNC275
Revolver	Smith & Wesson 686	.357 magnum	CDZ2699
Pistool	Colt Gold Cup	.45	SN22782
Karabijn	Walther KK100	.22LR	770721
Pistool	Feinwerkbau AW93	.22LR	4342
Pistool	New Army Remington ASM	.44	D22218

3.3. Daarnaast bezit verzoeker ook een aantal jacht- en sportwapens die bij de inwerkingtreding van de wapenwet vergunningsplichtig zijn geworden. Op grond van artikel 44, § 2, van de wapenwet vraagt hij op 7 juni 2006 de regularisatie van de volgende wapens:

Type	Merk — benaming	Kaliber	Serienummer
Karabijn	Schmidt Rubin K31	7,5mm Schmidt Rubin	976577
Karabijn	Steyr SBS-96 CISM	7,5mm Schmidt Rubin	1002353
Geweer gladde loop	Baikal	12	9059218
Karabijn	Marlin 336 SS	30-30	98009172
Karabijn	Schmidt Rubin 1911-K11	7,5mm Schmidt Rubin	14091
Gemengd karabijn	CZ ZH Multical	12 en 7x57R	257766
Karabijn	Parker Hale 1200 TX	.307 Win	12884
Geweer gladde loop	Beretta	12	P45386B
Karabijn	Blaser R93/LRS2	.300 Win	9/102416

3.4. Op 19 september 2012 dient verzoeker bij de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen een aanvraag in voor het bekomen van een vergunning tot het voorhanden hebben van vijf vergunningsplichtige vuurwapens en een onderdeel van dergelijk wapen, namelijk:

Type	Merk — benaming	Kaliber	Serienummer
Loop	Sako	.32ACP	803213
Revolver	Smith & Wesson 640-1	.357 magnum	CER2168
Karabijn	Steyr Stg 58	.308	24765
Karabijn	Enfield	.308	VE62A100082
Revolver	Smith & Wesson	.22 LR	8K71170
Pistool	Browning	7,65mm	425PM50768

Ook voor deze aanvraag wordt als wettige reden sportief en recreatief schieten opgegeven.

Op 16 oktober 2012 geeft de lokale politie een gunstig advies.

3.5. Omdat de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen binnen de termijn van vier maanden geen beslissing heeft genomen over de vergunningsaanvraag die verzoeker op 19 september 2012 heeft ingediend (zie *supra*, punt 3.4), dient verzoeker op 8 februari 2013 bij de Federale Wapendienst beroep in tegen het uitblijven van een beslissing over die aanvraag.

3.6. Op 8 augustus 2013 beslist de minister van Justitie het volgende:

> "[...]
> 3. Over de zaak ten gronde
> Uw beroep tegen het uitblijven - binnen de termijn bedoeld in artikel 31, 2° van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens - van een beslissing van de provinciegouverneur van Oost-Vlaanderen betreffende uw aanvraag van een vergunning voor het voorhanden hebben van de volgende vuurwapens:
> - een onderdeel (loop), merk Sako, kaliber .32 ACP, serienummer 803213;
> - een revolver, merk Smith&Wesson, model&type 640-1, kaliber .357 Magnum, serienummer CER2168;
> - een lang vuurwapen met getrokken loop, merk Steyr, model&type Stg 58, kaliber .308 Winchester, serienummer 24765;
> - een lang vuurwapen met getrokken loop, merk Enfield, kaliber .308 Wincester, serienummer VE62A100082;
> - een pistool, merk Smith&Wesson, kaliber .22 LR, serienummer 8K71170;
> - een pistool, merk Browning, kaliber 7,65 mm, serienummer 425PM50768,
> wordt aanvaard.
> Om eenheid in behandeling te verzekeren werden tevens uw andere lopende vergunningsaanvragen door de federale wapendienst toegevoegd aan uw beroepsdossier. Dit betekent dat huidige beslissing tevens betrekking heeft op uw regularisatieaanvragen en hernieuwingsaanvragen.
> [...]

Motivering

[…]

Wat betreft uw nieuwe vergunningsaanvragen (artikel 11 wapenwet)

Aangaande de volgende vergunningsplichtige vuurwapens/onderdelen:

- een onderdeel (loop), merk Sako, kaliber.32 ACP, serienummer 803213;
- een revolver, merk Smith&Wesson, model&type 640-1, kaliber .357 Magnum, serienummer CER2168;
- een lang vuurwapen met getrokken loop, merk Steyr, model&type Stg 58, kaliber .308 Winchester, serienummer 24765;
- een lang vuurwapen met getrokken loop, merk Enfield, kaliber .308 Winchester, serienummer VE62A100082;
- een revolver, merk Smith&Wesson, kaliber .22 LR, serienummer 8K71170;
- een pistool, merk Browning, kaliber 7,65 mm, serienummer 425PM50768.

Er werd nagegaan of u voldoet aan de voorwaarden van artikel 11, §3 van de wapenwet, met name:

1. u bent meerderjarig (artikel 11, §3, 1° van de wapenwet);
2. u werd nooit veroordeeld als dader of medeplichtige wegens één van de misdrijven bedoeld in artikel 5, §4, 1° tot 4° van de wapenwet (artikel 11, §3, 2° van de wapenwet);
3. u bent niet het voorwerp geweest van een beslissing die een behandeling in een ziekenhuis beveelt, zoals bedoeld in de wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke (artikel 11, §3, 3° van de wapenwet);
4. u bent niet geïnterneerd geweest met toepassing van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten (artikel 11, §3, 4° van de wapenwet);
5. u bent niet het voorwerp van een lopende schorsing en u bent tevens niet het voorwerp geweest van een intrekking met nog actuele redenen, van een vergunning tot het voorhanden hebben of het dragen van een wapen (artikel 11, §3, 5° wapenwet);
6. u bent vrijgesteld van de verplichting om een medisch attest voor te leggen aangezien u houder bent van een geldige sportschutterslicentie (artikel 11, §3, 6° en artikel 11, §4 van de wapenwet).
7. als houder van een geldige sportschutterslicentie bent u tevens vrijgesteld van de proeven (artikel 11, §3, 7° en artikel 11, §4 van de wapenwet);
8. uw echtgenote […] en uw zoon […] verklaren akkoord te zijn met uw vuurwapenbezit en er zijn geen andere meerderjarige personen die met u samenwonen en die zich verzetten tegen het feit dat u wapens bezit (artikel 11, §3, 8° van de wapenwet);
9. u heeft als wettige reden het sportief en recreatief schieten opgegeven (artikel 11, §3, 9°, b) van de wapenwet).

Op basis van artikel 2, 2° van het koninklijk besluit van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, dient u voor deze wettige reden een geldige sportschutterslicentie of schriftelijke bewijzen van vroegere deelname aan dergelijke activiteiten waarvoor u het wapen uitsluitend gebruikt, voor te leggen.

Ter staving van de wettige reden kan u aantonen dat u houder bent van een sportschutterslicentie.

Evaluatie van uw wapenbezit en uw vergunningsaanvragen in het licht van een mogelijks gevaar voor de openbare orde

In de omzendbrief van 8 juni 2006 met betrekking tot de toepassing van de wapenwet wordt bepaald dat indien betrokkene voldoet aan alle voorwaarden, de vergunning moet worden verleend. Voldoet de aanvrager niet aan alle voorwaarden,

dan kan de vergunning niet worden afgeleverd. Deze omzendbrief voorziet eveneens dat "voldoen aan alle voorwaarden" inhoudt dat de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de verblijfplaats van de aanvrager een gunstig en met redenen omkleed advies verstrekt. Dit advies heeft betrekking op de algemene moraliteit van de aanvrager alsook op het doorvoeren van een controle van de voorwaarden van artikel 11, §3 van de wapenwet.

Naar aanleiding van uw vergunningsaanvraag vroeg de gouverneur te Oost-Vlaanderen het advies aan de lokale politie zone Buggenhout-Lebbeke die bevoegd is voor uw verblijfplaats.

De lokale politie van de zone Buggenhout-Lebbeke heeft inzake uw wapenbezit op 19 april 2013 gunstig geadviseerd.

In een eerder advies van 16 oktober 2012 maakte de lokale politie evenwel melding van een proces-verbaal met nummer DE.[…], doch stelde dat - gelet op het gevolg dat het parket Dendermonde eraan verleende - zij er niet uit konden concluderen dat er een risicosituatie bestaat met betrekking tot uw persoon.

Om uit te sluiten dat er een potentieel gevaar zou zijn voor de openbare orde en veiligheid indien u vuurwapenbezit (verder) wordt toegestaan, vroeg de federale wapendienst op 18 maart 2013 advies aan de procureur des Konings van uw verblijfplaats.

Op 5 augustus 2013 adviseerde de procureur des Konings te Oudenaarde positief. U heeft een blanco strafregister en er zijn geen vermeldingen op het inlichtingenbulletin. Het moraliteitsverslag van de politiezone BuggenhoutLebbeke maakte er melding van dat u gekend bent voor een feit van witwassen onder nummer DE.[…]. Het verslag maakte voor het overige geen melding van elementen die er op wijzen dat wapenbezit in uw hoofde een risico kan inhouden voor de openbare veiligheid. Het dossier DE.[…] werd geseponeerd op grond van onvoldoende bewijzen. Daarom besluit de procureur des Konings dat er - op basis van de door haar ambt ingewonnen gegevens - geen indicaties blijken om redelijkerwijs te vermoeden dat wapenbezit in uw hoofde een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan opleveren.

Evaluatie van de wettige reden ingeroepen voor het wapenbezit

Artikel 11, §3, 9° van de wapenwet stelt dat de aanvrager een wettige reden moet opgeven alvorens hem een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen kan worden afgeleverd.

U beroept zich op de wettige reden "het sportief en recreatief schieten".

Overeenkomstig hetzelfde artikel van de wapenwet moet het type wapen in overeenstemming zijn met de reden waarvoor de vergunning gevraagd wordt. Op basis van de omzendbrief van 25 oktober 2011 over de toepassing van de wapenwetgeving betekent dit dat het type wapen nuttig moet zijn in het kader van de ingeroepen wettige reden.

Aan deze voorwaarde kan enkel worden voldaan indien u kan aantonen dat u regelmatig met voormelde vuurwapens gaat schieten.

Uit de bij de aanvraag gevoegde stukken kan evenwel niet afgeleid worden of u regelmatig gaat schieten met de vuurwapens van de categorieën waarvoor u vergunningen aanvraagt.

In de omzendbrief van 8 juni 2006 met betrekking tot de toepassing van de wapenwet wordt bepaald dat indien betrokkene voldoet aan alle voorwaarden, de vergunning moet worden verleend. Voldoet de aanvrager niet aan alle voorwaarden, dan kan de vergunning niet worden afgeleverd. Deze omzendbrief voorziet eveneens dat "voldoen aan alle voorwaarden" inhoudt dat de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de verblijfplaats van de aanvrager een gunstig en met redenen omkleed advies verstrekt. Dit advies heeft betrekking op de algemene moraliteit van de aanvrager alsook op het doorvoeren van een controle van de

voorwaarden van artikel 11, §3 van de wapenwet.

Het advies van de lokale politie was gunstig.

Aangezien u onvoldoende heeft aangetoond dat u daadwerkelijk op regelmatige basis deelneemt aan de schietactiviteiten met vuurwapens van elke categorie als deze waarvoor u vergunningen aanvraagt, kunnen u slechts vergunningen worden toegekend onder de ontbindende voorwaarde dat u binnen een periode van een jaar volgend op de kennisgeving van deze beslissing het bewijs levert dat u met elke categorie van wapens in kwestie op regelmatige basis aan de schietactiviteiten (minstens 10 schietbeurten per categorie) heeft deelgenomen.

Bijgevolg worden uw aanvragen van vergunningen tot het voorhanden hebben van voormelde vuurwapens met als wettige reden sportief en recreatief schieten ingewilligd aangezien u voldoet aan de voorwaarden daartoe gesteld in de wapenwet (artikel 11, § 3), doch onder de ontbindende voorwaarde van het voorleggen van een bewijs van minstens 10 schietbeurten in elke categorie van vuurwapens [(A (revolvers), B (pistolen), C (schoudervuurwapens gladde loop), D (schoudervuurwapens getrokken loop) en E (zwartkruitwapens)] binnen een periode van een jaar volgend op de kennisgeving van deze beslissing.

Het bewijs van regelmaat (minstens 10 schietbeurten in elke categorie) dient u binnen de gestelde periode meer bepaald te bezorgen aan de federale wapendienst […] met vermelding van uw dossiernummer […].

Bij niet naleven van de ontbindende voorwaarde zullen uw vergunningen tot het voorhanden hebben (model 4) van deze vuurwapens van rechtswege vervallen bij het verstrijken van de voormelde periode van een jaar waardoor u de wapens bijgevolg niet langer voorhanden mag houden.

Deze ontbindende voorwaarde is evenwel niet van toepassing op de wapens waarvoor u vergunningen worden toegekend op basis van artikel 44, §2 van de wapenwet (regularisatieaanvragen). Dit neemt evenwel niet weg dat u bij de vijfjaarlijkse controle door de gouverneur van uw verblijfplaats gehouden zal zijn om ook voor deze geregulariseerde vuurwapens een wettige reden in te roepen en te staven aan de hand van afdoende bewijsstukken."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep

4. Verzoeker vraagt de nietigverklaring van de bestreden beslissing in de mate dat de minister van Justitie:

- in het kader van de behandeling van het administratieve beroep zoals bedoeld in artikel 30 van de wapenwet uitspraak doet over andere vergunningsaanvragen dan degene die het voorwerp uitmaken van het ingestelde beroep en
- aan de toekenning van de vergunningen bijkomende voorwaarden koppelt die niet in de wapenwet of de uitvoeringsbesluiten ervan zijn voorzien.

V. Onderzoek van de middelen

A. Vooraf

5. Het tweede middel betreft de bevoegdheid van de minister van Justitie zodat het aangewezen is eerst dit middel te behandelen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

6. Verzoeker voert in een tweede middel machtsoverschrijding aan ingevolge de schending van de artikelen 11, § 1, 30, 44, § 2, en 48, tweede lid, van de wapenwet. Hij zet in de eerste plaats uiteen dat op grond van artikel 11, § 1, van de wapenwet vergunningen tot het voorhanden hebben van een wapen worden afgegeven door de gouverneur indien de aanvrager, zoals verzoeker, een verblijfplaats heeft in België. De minister van Justitie is te dezen enkel bevoegd om uitspraak te doen in het raam van het administratief beroep ingesteld met toepassing van artikel 30 van de wapenwet. Dit is een gebonden bevoegdheid die mede wordt beperkt door het voorwerp van het ingestelde administratief beroep. Vervolgens wijst verzoeker op artikel 44, § 2, van de wapenwet dat de plicht tot het registreren van de vroegere jacht- en sportwapens, die met de inwerkingtreding van de wapenwet vergunningsplichtig zijn geworden, bij de gouverneur legt. De minister van Justitie is dan ook niet bevoegd om uitspraak te doen over de regularisatie, noch om de voorwaarden van de registratie van die wapens te bepalen.

Daarnaast meent verzoeker dat de minister van Justitie evenmin uitspraak kon doen over zijn aanvraag van 17 november 2006 tot hernieuwing van een aantal vergunningen. Deze vergunningsaanvragen maakten niet het voorwerp uit van het administratief beroep. Artikel 48, laatste lid, van de wapenwet bepaalt uitdrukkelijk dat de behandelingstermijn van artikel 31 niet geldt voor de aanvragen tot hernieuwing van vergunningen afgegeven onder de oude wet.

Verzoeker kon derhalve dan ook nooit een administratief beroep indienen tegen het uitblijven van die vergunningen en hij had daar ook geen belang bij aangezien hij de wapens mocht behouden in afwachting van de beslissing van de gouverneur. De minister van Justitie kon nooit worden geadieerd door een administratief beroep dat betrekking heeft op de hernieuwing van de oude vergunningen en was dan ook onbevoegd om zowel te beslissen over die hernieuwing als om aan die hernieuwing voorwaarden op te leggen.

7. De verwerende partij repliceert in de memorie van antwoord dat de devolutie van alle vergunningsaanvragen van verzoeker naar de Federale Wapendienst ingevolge zijn beroep tegen het uitblijven van een beslissing van de gouverneur over zijn zes vergunningsaanvragen van 19 september 2012, wordt verklaard door de omstandigheid dat alle dossiers op gelijke wijze moeten worden behandeld. Immers, gemeenschappelijk aan alle vergunningsaanvragen was de evaluatie van de wettige reden ingeroepen voor het wapenbezit. Met meer dan twintig wapens in bezit voor het sportief en recreatief schieten, mag immers worden verondersteld dat verzoeker niet met al zijn wapens het sportief en recreatief schieten in zijn schietclub kan beoefenen, derwijze dat twijfel kan bestaan of de ingeroepen wettige reden inderdaad correct is. Het was volgens de verwerende partij dan ook belangrijk dat over al die wapens op dezelfde wijze werd beslist.

Vervolgens wijst de verwerende partij op de devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep en merkt zij op dat de Raad van State reeds heeft aanvaard dat wanneer een beroepsorgaan daarbij verder gaat dan het voorwerp van het beroep zoals aangegeven door de indiener van het beroep, dit geen oordeel *ultra petita* inhoudt. Dit principe geldt immers niet in administratieve beroepsprocedures. Tussen de aanvragen die verzoeker in 2006, 2007 en 2012 heeft ingediend, bestaat een belangrijk gemeenschappelijk element dat in het kader van een goed bestuurlijk handelen bij voorkeur in éénmaal werd beoordeeld. Er werd *in concreto* vastgesteld dat de onderlinge aanvragen niet van

elkaar afgesplitst moesten worden zodat het beroep impliciet ook de behandeling van de andere aanvragen door de Federale Wapendienst inhield.

In de laatste memorie betoogt de verwerende partij dat, “vermits een gelijkheid in de behandeling van de verschillende aanvragen in het voordeel van de openbare en de rechtsorde, van de verzoeker en verder alle betrokken partijen speelde”, werden de regularisatie- en de hernieuwingsaanvragen geacht “inbegrepen” te zijn in het beroepsdossier.

Beoordeling

8. De artikelen 11 en 31 van de wapenwet luiden:

> “Art. 11. § 1. Zonder een voorafgaande vergunning, verleend door de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de verzoeker, is het particulieren verboden een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende munitie voorhanden te hebben. Deze vergunning kan slechts worden verleend na advies, binnen drie maanden na de aanvraag, van de korpschef van de lokale politie van de verblijfplaats van de verzoeker. De beslissing moet met redenen worden omkleed. De vergunning kan worden beperkt tot het voorhanden hebben van het wapen zonder munitie en ze is slechts geldig voor één wapen.
>
> Indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren of de wettige reden ingeroepen om de vergunning te bekomen, niet meer bestaat, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de vergunning volgens een door de Koning bepaalde procedure bij een met redenen omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings bevoegd voor deze verblijfplaats.
>
> […]
>
> § 3. De vergunning wordt slechts verleend aan personen die voldoen aan de volgende voorwaarden :
>
> […];
>
> 9° een wettige reden opgeven voor de verwerving en het voorhanden hebben van het betrokken wapen en de munitie. Het type wapen moet overeenstemmen met de reden waarvoor het gevraagd wordt. Deze wettige redenen zijn, onder de door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit te bepalen voorwaarden:
>
> […];
>
> b) het sportief en recreatief schieten;
>
> Art. 31. De gouverneur doet uitspraak:
>
> […]
>
> 2°over de aanvragen om een vergunning overeenkomstig de artikelen 11, 14 en 17, binnen vier maanden na de ontvangst ervan. De verlenging kan per aanvraag slechts eenmaal worden toegestaan en de termijn ervan mag uiterlijk zes maanden bedragen.
>
> De in deze wet voorgeschreven termijnen waarbinnen de gouverneur of de minister van Justitie een beslissing moeten nemen, kunnen, op straffe van

nietigheid, alleen worden verlengd bij gemotiveerde beslissing."

Uit deze bepalingen volgt dat de gouverneur uitspraak doet over de aanvragen om een vergunning overeenkomstig artikel 11 van de wapenwet binnen vier maanden na ontvangst ervan, waarbij deze termijn eenmalig verlengbaar is. Vastgesteld wordt dat artikel 31 van de wapenwet slechts geldt voor de aanvragen om een vergunning "overeenkomstig de artikelen 11, 14 en 17" van die wet.

9. Artikel 44, § 2, van de wapenwet luidt:

> "§ 2 Eenieder die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet een vuurwapen voorhanden heeft dat krachtens deze wet vergunningsplichtig is geworden, moet daarvan uiterlijk op 31 oktober 2008 aangifte doen bij de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats, door bemiddeling van de lokale politie. Indien de betrokkene houder is van een jachtverlof of een sportschutterslicentie wordt het wapen automatisch op zijn naam geregistreerd. Indien dit niet het geval is, wordt hem een vergunning uitgereikt mits hij meerderjarig is en geen veroordelingen heeft opgelopen zoals bedoeld in artikel 5, § 4. Bovendien mogen er geen redenen van openbare orde bestaan, die zouden leiden tot de intrekking van de vergunning.
>
> In afwachting van de beslissing om de vergunning al dan niet af te leveren, overeenkomstig de in deze wet voorziene bepalingen, geldt de aanvraag voor een vergunning als voorlopige vergunning.
>
> Ingeval het vergunningsplichtige geworden wapen na 1 januari 2006 werd verworven, wordt de vergunning voorlopig uitgereikt, voor de duur van één jaar."

Deze bepaling heeft betrekking op vuurwapens die bij de inwerkingtreding van de wapenwet vergunningsplichtig zijn geworden. Voor deze wapens geldt de aanvraag als voorlopige vergunning en gelden minder strikte voorwaarden dan voor de vergunningsaanvragen op grond van artikel 11 van de wapenwet. De artikelen 11, 14 en 17 van de wapenwet zijn niet van toepassing op deze aanvragen, zodat ook artikel 31 van die wet niet van toepassing is.

10. Artikel 48, tweede en vierde lid, van de wapenwet luidt:

> "De vergunningen tot het voorhanden hebben van wapens afgegeven of gewijzigd met de inning van rechten en retributies krachtens de wet bedoeld in artikel 47, sedert meer dan vijf jaar voor de inwerkingtreding van deze bepaling, zijn vervallen indien de hernieuwing ervan niet uiterlijk op 31 oktober 2008 is aangevraagd bij de bevoegde overheid.

[…]
Artikel 31 is niet van toepassing op de hernieuwingen bedoeld in dit artikel."

Deze bepaling heeft betrekking op de aanvragen tot hernieuwing van wapenvergunningen die zijn afgegeven sedert meer dan vijf jaar vóór de inwerkingtreding van artikel 48 van de wapenwet. Hoewel deze onder toepassing van artikel 11 van de wapenwet vallen, is volgens artikel 48, laatste lid, van de wapenwet, artikel 31 van die wet niet van toepassing op deze aanvragen.

11. Artikel 30 van de wapenwet luidt:

"Art. 30. Beroep staat open bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde in geval van het ontbreken van een beslissing van de gouverneur binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen, of tegen de beslissingen van de gouverneur tot weigering, beperking, schorsing of intrekking van een erkenning, een vergunning of een recht, behalve tegen beslissingen inzake onontvankelijke aanvragen.

Op straffe van onontvankelijkheid wordt het gemotiveerd verzoekschrift aangetekend verzonden aan de federale wapendienst uiterlijk vijftien dagen na vaststelling dat er geen beslissing werd genomen binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen of na kennisname van de beslissing van de gouverneur, vergezeld van een kopie van de bestreden beslissing. De uitspraak wordt gedaan binnen zes maanden na de ontvangst van het verzoekschrift."

Artikel 30, eerste lid, van de wapenwet, voorziet in een georganiseerd administratief beroep bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde tegen het in de voormelde bepaling opgesomde stilzitten of opgesomde beslissingen van de gouverneur (Cf. GwH 19 december 2007, nr. 154/2007, punt B.60.1). Door de devolutieve werking van het georganiseerd beroep verwerft de beroepsinstantie op grond van deze bepaling de beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur.

Met toepassing van het principe van de toegewezen aard van de administratieve macht staat het voormelde georganiseerd administratief beroep enkel open tegen de handelingen die als dusdanig door artikel 30, eerste lid, van de wapenwet worden aangewezen.

Aangezien inzake het stilzitten van de gouverneur artikel 30 van de wapenwet uitdrukkelijk enkel administratief beroep openstelt "in geval van het

ontbreken van een beslissing van de gouverneur binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen" en vermits uit wat voorafgaat volgt, dat de termijnregeling bedoeld in artikel 31 van de wapenwet niet van toepassing is op de hernieuwings- en regularisatieaanvragen in de zin van de voormelde artikelen 44, § 2 en 48, tweede lid, van de wapenwet, staat tegen het uitblijven van een beslissing van de gouverneur over de laatstgenoemde aanvragen, het in artikel 30 van de wapenwet georganiseerde administratief beroep niet open.

12. Uit wat voorafgaat volgt, dat de verwerende partij onbevoegd was om zich in de bestreden beslissing eveneens uit te spreken over de hernieuwings- en regularisatieaanvragen van verzoeker die bij de gouverneur aanhangig waren. Door aldus *ultra petita* te oordelen, overschrijdt zij haar toegewezen bevoegdheid.

Anders dan wat de verwerende partij stelt, houdt de devolutieve werking van het administratief beroep niet in dat de beroepsinstantie zich zou mogen uitspreken over handelingen of - zoals te dezen - het stilzitten van de in eerste aanleg bevoegde administratieve overheid, die niet uitdrukkelijk door of krachtens de wet aan haar zijn opgedragen. Evenmin rechtvaardigt een beroep op de "gelijkheid in de behandeling" deze bevoegdheidsoverschrijding.

Tot slot missen de beweringen van de verwerende partij dat verzoekers beroep "impliciet ook de behandeling van de andere aanvragen door de Federale Wapendienst inhield" en dat "verzoeker [diende] geacht te worden het geheel van de problematiek van de grote hoeveelheid wapens te hebben onderworpen aan het oordeel van de federale wapendienst" juridische grondslag vermits uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoeker niet op ontvankelijke wijze administratief beroep kon instellen tegen het stilzitten van de gouverneur wat de bij deze aanhangige hernieuwings- en regularisatieaanvragen betreft.

13. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Eerste middel

Standpunt van de partijen

14. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 11, § 3 van de wapenwet en van artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 december 2006 'tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 tot regeling van economische en individuele activiteiten met wapens' (hierna: koninklijk besluit van 29 september 2006). Hij zet uiteen dat hij sinds 26 juni 2007 houder is van een sportschutterslicentie voor alle wapencategorieën. Uit artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 december 2006 blijkt dat de regelgever twee mogelijkheden biedt om de wettige reden "sportief- en recreatief schieten" te staven, te weten het voorleggen van een geldige sportschutterslicentie of het voorleggen van een attest waaruit blijkt dat de betrokkene regelmatig deze activiteiten beoefent. Te dezen vormt het voorleggen van de sportschutterslicentie voldoende bewijs van de wettige reden "sportief- en recreatief schieten".

Verzoeker zet voorts uiteen dat de minister van Justitie bij het verlenen van wapenvergunningen aan Belgische verblijfhouders in het kader van een administratief beroep, over een gebonden bevoegdheid beschikt waarbij hij enkel dient na te gaan of aan alle wettelijke voorwaarden is voldaan. Als dat het geval is, dient de vergunning te worden toegekend en kunnen er aan de afgifte van de vergunning geen bijkomende voorwaarden worden gekoppeld. Enkel indien zou blijken dat het voorhanden hebben van de wapens een gevaar voor de openbare orde kan opleveren, kan de beslissing worden geweigerd. Te dezen blijkt uit de verslagen van de lokale politie dat het wapenbezit geen gevaar voor de openbare orde kan opleveren. Indien aan alle voorwaarden opgesomd in artikel 11, § 3 van de wapenwet wordt voldaan, dan dient de minister van Justitie de vergunning te verlenen. Gelet op het gebonden karakter van die bevoegdheid, kunnen geen bijkomende voorwaarden worden gekoppeld aan de afgifte van de vergunningen. Verzoeker vraagt dan ook de vernietiging in de mate dat aan het verlenen van de zes wapenvergunningen een ontbindende voorwaarde wordt opgelegd.

15. De verwerende partij repliceert in de memorie van antwoord dat mag worden verondersteld dat verzoeker, die meer dan twintig wapens in zijn bezit heeft voor sportief en recreatief schieten, niet met al zijn wapens het sportief schieten in zijn schietclub kan beoefenen zodat er twijfel kan bestaan of de ingeroepen wettige reden “sportief en recreatief schieten” wel correct is. De grote en ongewone hoeveelheid wapens waarvoor verzoeker een vergunning met als wettige reden sportief schieten heeft aangevraagd, doet vragen rijzen of de wettige reden wel voorhanden is, vermits dit onvoldoende blijkt uit de voorgelegde sportschutterslicentie. Volgens de verwerende partij houdt elke vergunning de ontbindende voorwaarde in dat als met het betrokken wapen niet sportief wordt geschoten, de vergunning niet langer kan worden toegekend. De beslissing is genomen vanuit het basisbeginsel van de wapenwet, in het bijzonder dat het wapenbezit in beginsel verboden is tenzij met vergunning. De toekennings-voorwaarden voor de vergunning mogen worden geverifieerd omdat als wapens niet in overeenstemming met de wettige reden worden gebruikt door de vergunninghouder, de aangelegenheid bijgevolg de openbare orde raakt. De verwerende partij stelt dat “bijgevolg kon worden gehandeld naar analogie met wat in de omzendbrief van 25 oktober 2011 werd bepaald voor wat betreft het recreatief schieten. De vereiste dat de schutter jaarlijks minstens tien keer met het wapen oefent is het redelijk criterium dat in de bestreden beslissing werd gehanteerd.

In de laatste memorie herhaalt de verwerende partij dat er vragen kunnen worden gesteld bij de waarachtigheid van de ingeroepen wettige reden gelet op het groot aantal wapens dat verzoeker bezit. De controle daarvan kan *post factum* gebeuren, met alle mogelijke bewijsproblemen van dien. Het aanhouden van een dergelijke grote hoeveelheid wapens zonder onmiddellijk gebruik betekent een potentieel risico voor de openbare orde en in die zin is de verwerende partij gerechtigd de openbare orde te vrijwaren door aan de sportschutter op te leggen aan te tonen dat hij met zijn wapens inderdaad zijn sport beoefent.

Beoordeling

16. Artikel 11, § 3, eerste lid van de wapenwet is hiervoor reeds aangehaald (*supra*, punt 8). Artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 december 2006 bepaalt:

> "Art. 2. De voorwaarden waaronder de in artikel 11, § 3, 9°, van de Wapenwet opgesomde redenen, waarvan er een of meerdere moeten ingeroepen worden als wettige redenen voor het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen, kunnen worden aangenomen, zijn:
> […]
> 2° voor reden b), het voorleggen van een geldige sportschutterslicentie of schriftelijke bewijzen van vroegere deelname aan dergelijke activiteiten, en het wapen uitsluitend voor deze reden of reden f) gebruiken;
> […]."

Uit deze bepalingen volgt dat, in hoofde van de houder van een geldige sportschutterslicentie, het voorleggen van een geldige sportschutters-licentie en het uitsluitend gebruik van het wapen voor de wettige reden "sportief en recreatief schieten", volstaan om te doen blijken van de wettige reden "sportief en recreatief schieten" voor het verwerven en het voorhanden hebben van het betrokken wapen en munitie.

17. In zijn vergunningsaanvraag van 19 september 2012 beroept verzoeker zich op de wettige reden "sportief en recreatief schieten" zoals vermeld in artikel 11, § 3, eerste lid, 9°, van de wapenwet. Verzoeker heeft daartoe een geldige sportschutterslicentie neergelegd geldig voor alle wapencategorieën. Voorts wordt niet betwist dat het om wapens gaat waarvan het type overeenstemt met de wettige reden waarvoor verzoeker de vergunning heeft aangevraagd, noch wordt betwist dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden van artikel 11, § 3, eerste lid, 9° van de wapenwet en artikel 2, 2° van het koninklijk besluit van 8 juni 2006.

Geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling machtigt de minister van Justitie om aan een sportschutter die aan de voormelde wettelijke en reglementaire voorwaarden voldoet, ter evaluatie van de aangevoerde wettige reden, de afgifte van de vergunning afhankelijk te stellen van de ontbindende

voorwaarde van het voorleggen van het bewijs van minstens tien schietbeurten met elke categorie wapens waarvoor de vergunning wordt gevraagd.

De evaluatie door de verwerende partij in de procedurestukken van verzoekers wapenbezit en vergunningsaanvragen in het licht van een mogelijk gevaar voor de openbare orde, is te dezen niet ter zake nu blijkt dat de kwestieuze voorwaarde niet werd opgelegd om reden van openbare orde. De repliek van de verwerende partij komt dan ook voor als een laattijdige, niet ter zake zijnde *post factum* motivering.

18. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de minister van Justitie van 8 augustus 2013 inzake het beroep tegen het uitblijven van een beslissing van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen in de mate dat de minister van Justitie uitspraak doet over andere vergunningsaanvragen dan degene die het voorwerp uitmaken van het ingestelde beroep en hij aan de toekenning van de vergunningen een ontbindende voorwaarde verbindt.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig april tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Nick Hollevoet	**Geert Debersaques**